

vitega vpogleda v obseg javnih virov, namenjenih izpeljavi postopkov in potrjevanje NPK: ceno za pridobitev NPK določa poseben pravilnik. Za brezposelne pokrije stroške ZRSZ, zaposleni pa jih pokrijejo sami ali pa to stori njihov delodajalec. Določeni so tudi povprečni stroški za program usposabljanja in postopek preverjanja in potrjevanja NPK na kandidata za brezposelne osebe.« (Analiza ..., 2010: 96) Zelo pomembno je poudariti, da so v uvedbi NPK nastali tudi zgoraj omenjeni programi priprave na preverjanje, ki jih celo finančno podpira država. Gre za deformacijo sistema, saj naj bi bil sistem NPK namenjen ravno neformalno in priložnostno pridobljenim znanjem, ki so bila pridobljena kjer koli, kadar koli, in jih posameznik poseduje, ne pa znanjem, ki se pridobijo v programu, ki je namenjen in natančno prikrojen pripravi na preverjanje pri določenih NPK. V kolikor se ti programi ne preprečujejo, je še toliko pomembneje, da se sistem priznavanja nadgradi tudi mimo in izven NPK ter tako omogoči priznavanju neformalno pridobljenega znanja udeležati njegovo »pravo naravo«.

Druge zelo resna opazka je, da se pridobivajo NPK večinoma na srednješolski ravni ali pod njo, NPK pa bi morale biti dostopne in možne, predvsem pa izkoriščane tudi navzgor po izobrazbeni vertikali. Da pa bi pridobitev NPK posameznika celo stigmatizirala, pa je absurdno, kljub temu, da je očitno realno možno, zato bi se moralo to raziskati ter takšne primere preprečevati – ne moremo se namreč zavzemati za sistem priznavanja neformalno pridobljenega znanja (ali razširitev le-tega) z namenom omogočiti tistim, ki dostopa do tega sicer ne bi imeli, prvo stopničko na njihovi izobraževalni in socialni poti navzgor, če lahko ta po drugi strani proizvaja celo diametralno nasprotno učinko.

Nadaljujmo z vsebino Analize. »Zaenkrat preverjanje in potrjevanje neformalnega in naključnega učenja deluje predvsem kot enosmerna tranzicijska pot – v zaposlitev oz. spremembo zaposlitve, predvsem ko gre za regulirane poklice na nižjih ravneh zahtevnosti, čeprav ni na razpolago podatkov, koliko ljudi je na ta način pridobilo ali spremenilo zaposlitev.« (ibid.) Tudi to je velika pomanjkljivost sistema NPK, saj onemogoča raziskovalcem in politikim, da bi imeli jasen pregled nad dogajanjem v sistemu. Brez pravih analiz pa je težko izdelati predloge za izboljšave.

O sistemu NPK v Analizi preberemo še naslednje: »Zgolj formalno skrajšuje tudi čas trajanja izobraževanja, saj sistem vrednotenja in priznavanja še ni vpeljan v šolsko prakso. Po podatkih se odraslim običajno prizna praktično izobraževanje v srednjem poklicnem in strokovnem izobraževanju, medtem ko se skrajšuje čas izobraževanja v višjem stro-